

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих
Кіровоградської області

№ 125 (3220)

НЕДІЛЯ

19

ЖОВТНЯ

1958 р.

Ціна 15 коп.

В обкомі КП України і облвиконкомі

Про організацію і проведення масового недільника 19 жовтня 1958 року

Ідучи назустріч ХХІ з'їздові КПРС, радянські люди з почуттям патріотичної гордості оглядають славний шлях, пройдений нашою країною під керівництвом Комуністичної партії. На основі успіхів, досягнутих на всіх ділянках господарського й культурного будівництва, Комуністична партія на своєму наступному з'їзді намітить новий грандіозний семирічний план дальшого піднесення соціалістичної економіки і культури.

З усіх кінців нашої неосянної Батьківщини надходять вісті про небувале політичне й виробниче піднесення серед робітників заводів і фабрик, трудівників соціалістичних ланів, які прагнуть ознаменувати цю історично важливу подію в житті партії і країни новими успіхами в праці, у будівництві комунізму. Разом з усім радянським народом енергійно трудяться в промисловості, на полях і фермах колгоспів та радгоспів трудящі Кіровоградщини.

Колгоспи й радгоспи області виростили багатий урожай. Зібрати його без втрат, достроково виконати державні плани заготівель продуктів сільського господарства—це буде кращим подарунком трудівників села Кіровоградщини своїй рідній Комуністичній партії. З метою виконання цього важливого і почесного завдання бюро обкому КП України і виконком обласної Ради депутатів трудящих вирішили день 19 жовтня 1958 року оголосити масовим недільником Кіровоградщини по поданню допомоги колгоспам і радгоспам у завершенні всіх сільськогосподарських робіт, вивозки на заготівельні пункти продукції сільського господарства, по проведенню робіт по благоустрою міст, робітничих селищ, підприємств та будов.

Райкоми партії і райвиконкоми зобов'язано забезпечити безумовне виконання завдань по збиранню кукурудзи населенням районів і вивозці хліба й соняшника державі. З цією метою:

а) залучити на недільник усе працездатне населення районних центрів і сіл, учнів старших класів, встановивши норму збирання кукурудзи по 0,08 гектара на людину за день;

б) переключити весь власний, залучений з міст та інших автотранспорт (незалежно від відомств) на вивозку хліба й соняшника державі.

Міськкоми КП України і виконкоми міських Рад депутатів трудящих Кіровограда, Олександрії і Знаменки зобов'язано направити своїм транспортом на недільник міське населення на чолі з керівниками підприємств, будов і установ, забезпечивши виконання встановлених завдань по збиранню кукурудзи.

Секретарі райкомів партії і голови райвиконкомів повинні своєчасно визначити колгоспи й радгоспи, де працюватиме залучене на недільник населення міст і сіл, і повідомити відповідний міськком партії та міськвиконком. Вони мають заздалегідь визначити місце і вид роботи, забезпечити всіх працюючих потрібним реманентом і транспортом для вивезення з полів зібраної в цей день кукурудзи.

Начальника Кременчукугесбуду т. Строкова, секретаря Олександрійського міськкому КП України т. Луценка і голову міськвиконкому т. Харитонову зобов'язано виділити на недільник відповідну кількість автомашин. Міськкомам партії і міськвиконкомам Кіровограда, Олександрії і Знаменки запропоновано, крім посилки на недільник людей і автотранспорту на поля області, організувати недільник по благоустрою міст, території підприємств та будов.

Секретарів міськкомів і райкомів партії зобов'язано організувати проведення відкритих партійних зборів в усіх первинних партійних організаціях, на яких обговорити питання про підготовку і проведення масового недільника 19 жовтня 1958 року з тим, щоб усі трудящі, члени їх сімей, кожне підприємство, будова, установа, школа взяли активну участь в його проведенні, а кожен учасник недільника виконав встановлену норму виробітку.

Бюро обкому КП України і виконком обласної Ради депутатів трудящих зобов'язали редакції обласної і районних газет, обласну редакцію радіомовлення широко висвітлити хід підготовки і проведення масового недільника.

Закриття Всесоюзних сільськогосподарської і промислової виставок

15 жовтня закінчили роботу Всесоюзні сільськогосподарська і промислова виставки. В цьому році їх відвідало більше п'яти мільйонів чоловік.

Багато промислових підприємств, колгоспів і радгоспів, тисячі передовиків сільського господарства за досягнуті успіхи і прогресивні прийоми праці нагороджено дипломами, золотими, срібними, бронзовими медалями виставок, а також цінними подарунками.

По нашій Батьківщині

(За повідомленнями ТАРС і РАТАУ)

★

Стала до ладу найбільша домна

На Челябінському металургійному заводі 15 жовтня задано нову доменну піч, яка є найпотужнішою в нашій країні і Європі.

Будівники ввели домну до ладу на два з половиною місяця раніше строку, що дасть змогу одержати додатково кілька десятків тисяч тонн чавуну.

Друга черга нової ТЕЦ

Здано в експлуатацію другу чергу ТЕЦ Орсько-Халіловського металургійного комбінату (Оренбурзька область). На ТЕЦ встановлено величезний котел з тиском у 110 атмосфер і температурою нагріву 510 градусів.

На будівництві залізниці

Велику трудову перемогу у передз'їздівському змаганні здобули будівники залізниці Абакан—Тайшет. Вони виконали річний план земляних робіт.

Нова залізниця — остання ланка Південно-Сибірської магістралі. Введення її в експлуатацію дасть змогу приступити до освоєння нових родовищ залізних руд для підприємств Кемеровського економічного району.

Плакати художника В. Яланського, що його випускає Державне видавництво образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР.

На місяць раніше строку

В соціалістичному змаганні на честь ХХІ з'їзду партії колектив автоколони Сітківської області здобув значну трудову перемогу—на місяць раніше строку завершив сезонне завдання по перевезенню буряків. На заготівельні пункти доставлено 196 тисяч центнерів сировини.

★

П'ємільйона метрів тканини понад план

Колектив Чернівецького текстильного комбінату в дні передз'їздівської трудової вахти успішно виконує свої соціалістичні зобов'язання. Вже видано більше 500 тисяч метрів надпланових тканин. Понад 95 процентів усієї продукції випущено першим сортом.

Виконано 10-місячний план вуглевидобутку

Гірники Львівсько-Волинського басейну, розгорнувши соціалістичне змагання на честь 41-х роковин Жовтневої революції і ХХІ з'їзду КПРС, добилися визначної трудової перемоги: шахти тресту «Ново-волинськвугілля» завершили виконання десятимісячного плану видобутку вугілля. З початку року трест відправив споживачам 118 ешелонів надпланового палива.

Успіх механізаторів

«Своєчасно піднятий зяб—запорука високого урожаю». Під таким лозунгом змагалися механізатори Ірклівського району Черкаської області за дострокове завершення оранки на зяб. Соціалістичне змагання принесло успіх. На десять днів раніше строку район виконав план підняття зябу.

Подружжя Ковалів

Була Велика Вітчизняна війна. І сталося так, що Володимир ще зовсім юним разом з батьком евакуювався з Кам'яноподільської області у Воронозьку.

З раннього дитинства він мріяв стати трактористом. І ось, нарешті, в 1942 році Володимира посилають на курси механізаторів, які він і закінчує в 1943 році і починає самостійно працювати трактористом.

Згодом його призивають на службу в Радянську Армію. Це був 1944 рік—рік вирішальної поразки німецько-фашистських загарбників на всіх фронтах. Володимир опановує військову справу, знайомиться з однополчанами. Тісна дружба зав'язалася у молодого воїна з Іваном Кравченком—урожденцем і жителем села Петрівки, Мар'ївської сільради, Ново-Миргородського району.

Міцно полюбив Володимир Івана за його вірність, відкритість душі і прямий характер. В часи дозвілля Іван писав листи своїй сестрі Ніні. Воло-

димир попросив товариша, щоб той познайомив його з Ніною. Почалася переписка.

Демобілізація. Володимир встав і не знав що робити—чи їхати до рідних, чи до дівчини. І він вирішив їхати з Іваном на Україну, в Мар'івку.

Так і одружився Володимир Коваль з Ніною Кравченко. Почалося в них сімейне життя. Володимир працював в МТС, а Ніна—в колгоспі. Близько трьох років трудився він в Олександрійській автобазі трактористом. Але весь час подружжя тягло в Мар'івку, на батьківщину. Повертаються.

Колгоспники радо зустріли Ковалів. Колгосп зростав і робочих рук не вистачало. Ото ж з 1955 року і по цей день Володимир працює трактористом на ДТ-14 у колгоспі імені Енгельса, а Ніна—дояркою. Сім'я Ковалів вважається однією з кращих у колгоспі. За 8 місяців нинішнього року вона виробила півтори тисячі трудоднів і одержала 30 центнерів хліба, багато грошей. Чимало виконав різних трактор-

них робіт Володимир. Ніна надоїла 1800 літрів молока від кожної корови. Майже щомісяця їй вручають перехідний мандат і видають грошову премію.

—Якщо потрібно поставити в приклад кращого колгоспника, то ми завжди згадуємо сім'ю Ковалів,—говорять колгоспники з великою повагою.

В 1957 році Ковалі побудували собі хороший власний будинок під черепицею, а в цьому році—новий сарай.

У Ковалів вже є двоє дітей.

—Хоч і добре живемо ми зараз, але скоро будемо мати ще й корову,—хвалиться Ніна Тихонівна.

Володимир розповідає:

—Колгосп допоміг нам транспортом і будівельним матеріалом, з колгоспу прийшов у нашу сім'ю достаток. Ми віддаємо колгоспові свою чесну працю. Ми з Ніною стоїмо за те, щоб колгоспи міцніли, щоб держава наша процвітала.

І. МАЦКУЛ,
інструктор райкому партії

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

Молоді, завзяті, працьовиті

Коли б Євгенію Палій запитати, який день вона вважає найкращим у своєму житті, то дівчина, не вагаючись, твердо відповіла б:

— Тридцять вересня.

І це дійсно так. Ніколи ще не почувала робітниця маринадного цеху Ново-Миргородського плодоконсервного заводу Євгенія Палій більшої радості, такої віри в свої сили, як 30 вересня. Мов кризь сон пригадує вона суворі лиця членів бюро райкому комсомолу, короткі запитання.

— Працюю на укладці огірків. З трудовими обов'язками справляюся... — схвилювано розповідала дівчина.

Одноставним було рішення комсомольського бюро. Безмежно радістю засвітилися очі Євгенії, срібним молоточком застукали в голові уривчасті думки: «Прийнята... прийнята».

Так комсомольська організація заводу поповнилась ще одним членом.

— Мов би й не дуже багато в нас комсомольців, — говорять робітники, — всього 28 чоловік. А от справу велику роблять. Молоді, рішучі, працьовиті, завжди попереду — вони подають приклад для інших.

Кому не відома робота Галини Піддубної, бригадира сокового цеху? Кожного дня комсомолка виконує змінні завдання на 110—115 процентів.

В сушильному цеху працює бригада В. Зарудної. Всі молоді робітниці, крім Ніни Височин, перебувають в рядах ВЛКСМ.

— Ти нас гальмуєш, — напівжартома, напівсерйозно кажуть дівчата Ніні. — За тобою затримка. Наша бригада повинна стати комсомольською.

— Знаю, — ніяковіє трудівниця. — Я вже готуюсь до вступу в комсомол. Стараюся...

Правду каже Височин. В своїй роботі вона намагається не відстати від подруг.

Сумлінно працюють різноробоча К. Гончар, кочегари П. Деркач та В. Чуднов.

Наближаються визначні да-

ти: 40-річчя комсомолу, 41-а річниця Великого Жовтня, скликання позачергового XXI з'їзду партії. Як і всі радянські люди, молодь заводу готує гідну зустріч до свят. Юнаки і дівчата намагаються працювати ще краще, беруть на себе підвищені зобов'язання. Зустріти знаменні дні новими виробничими успіхами — таке сьогодні гасло комсомольців заводу.

Бригади маринадного і томатоварильного цехів, де більшість робітників комсомольці, уклали між собою договір на соціалістичне змагання. Маринадний цех зобов'язався завершити річний план виготовлення маринадів до 25 жовтня, томатоварильний цех — закінчити випуск продукції до 7 листопада. Обидва цехи працюють на повну потужність.

Чимало молоді відвідує вечірню школу. Коли закінчиться робота, часто можна бачити, як К. Гончар, Л. Іщенко, В. Гончар і інші швидко йдуть вулицями, тримаючи книжки.

— В наш час не можна не вчитися, — говорять дівчата.

А. Михайлов, Г. Єзан, К. Гідулянов в дев'ятому класі вчилися в денній школі, а десятий вирішили закінчити в школі робітничої молоді. Словом, хлопці вчитимуться і працюватимуть.

Добре працюють комсомольці плодоконсервного заводу. І від цього ще більше кидаються в вічі окремі недоліки їхньої роботи. Раніше на заводі працював хоролий гурток, проводив заняття духовий оркестр. А зараз... Все притихло, заглухло.

— Керівника немає, — пояснює секретар комсомольської організації З. Стародубцева.

Це не комсомольська відповідь. При бажанні можна підшукати людину, яка взяла б на себе керівництво гуртками.

Дуже рідко приходять на завод працівники райкому комсомолу. А якби вони сюди частіше навідувались, то, напевне, і цих недоліків не було б.

Ю. КОВАЛЬ.

Трудящі обговорюють записку М. С. Хрущова

На зборах трудівників колгоспу імені Карла Маркса, приурочених обговоренню пропозицій М. С. Хрущова про удосконалення народної освіти, з доповіддю виступив директор Кам'янської середньої школи М. Артеменко.

Він сказав, що наша Комуністична партія невтомно дбає про виховання підростаючого покоління. Завдяки цьому народна освіта в СРСР досягла таких успіхів, яких не знає жодна країна в капіталістичному світі.

Тов. Артеменко розповів про передбачувану організацію в недалекому майбутньому восьмирічних політехнічних шкіл та цілої сітки спеціальних, середніх і вечірніх шкіл. В останніх молоді здобуватиме освіту без відриву від виробництва. Школи нового типу готуватимуть найбільш умілих і активних учасників виробництва цінностей, потрібних для розвитку соціалістичної держави.

— Треба буде поліпшити, — говорив М. Білан, — викладання арифметики та геометрії у майбутній восьмирічці з таким розрахунком, щоб випускники вміли добре обміряти земельні ділянки, користуватися метровою, рулеткою, вагами, рахівницею і могли б вільно виконувати роботу ланкових, обліковців, фуражирів і т. д.

В інтересах дальшого розвитку політехнічного навчання необхідно методом народної будови спорудити учнівську май-

стерню. Цю думку висловив І. Тільний.

К. Кравцова зауважила, що до школи слід приймати дітей з восьми років. Для дітей-семиліток бажано було б відкрити підготовчі класи.

Виступали й інші товариші, які пропонували зробити огорожу навколо садиби школи, придбати й установити метеорологічну площадку, побудувати теплицю та інше.

Колгоспники одноставно схвалили пропозиції, викладені в опублікованій записці М. С. Хрущова «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні». Учасники зборів ухвалили дати можливість учням проводити практичні роботи на тваринницьких фермах і в бригадах; дозволити дітям практично вивчати матеріальну частину автомобіля безпосередньо в автогаражі та колгоспних майстернях; виділити тракторний мотор для школи; в кінці 1958—59 навчального року влаштувати експеримент для учнів на будівництві Кременчуцької гідроелектростанції; допомогти школі в будівництві теплиці та в огорожі садиби; надати допомогу школі в придбанні приладів для метеорологічної площадки та в її обладнанні; збудувати методом народної будови в 1958—59 навчальному році майстерню, яка б забезпечила набуття вмінь та навичок в учнів по обробці дерева та металу.

АГІТАТОРИ, ЗА ВАМИ СЛОВО!

Агітатори села Канежа дуже рідко проводять бесіди та голосні читання серед населення. В сільському клубі лекції читаються від випадку до випадку. До всієї цієї роботи чомусь не залучаються вчителі середньої школи та медичні працівники, хоч лекторську групу очолює директор школи І. Рубля.

Треба сказати, що занедбала свою роботу і керівництво комсомольської організації колгоспу імені Леніна, секретарем

якої працює Володимир Рубля. Ніхто з комсомольців не бере активної участі в роботі гуртків художньої самодіяльності, не буває серед колгоспників у полі і на фермах з газетами чи журналами.

Працівники районного комітету ЛКСМУ мало приділяють уваги комсомольській організації. Багато комсомольців не відвідують сільської бібліотеки.

Л. ГВАРДІОН,
завідуюча бібліотекою.

Плакат роботи художника С. Бродського.

Успіх лотереї

З великим успіхом проходить розповсюдження квитків другої грошово-речової лотереї серед трудящих нашого району. Тільки на протязі перших днів після опублікування в пресі повідомлення про випуск другої лотереї трудящі району придбали квитків на суму близько 100 тисяч карбованців.

З патріотичним піднесенням пройшла реалізація квитків лотереї серед робітників і службовців міжколгоспної будівельної організації, хліборобів колгоспів імені Жданова, імені Калініна та інших. З високою активністю купували квитки працівники народної освіти.

Великі виграші одержали трудящі району по квитках першої грошово-речової лотереї. Серед речових виграшів були: холодильник, сім швейних машин, два фотоапарати, чотири годинники, два велосипеди тощо.

Тираж виграшів по другій грошово-речовій лотереї відбудеться в грудні 1958 року. В цьому тиражі значно збільшено кількість речових виграшів. Серед нових великих виграшів — одноквартирні розбірні будинки вартістю 22.750 карбованців, мотори до човнів «Москва» та «ЗІФ-5», шлюпки, телевізори «Старт».

Й. ГОДІК.

Нарис

Комсомольська жниварка

Перша сімба у колгоспі «Червоне село» 1930 року пройшла дружно — восени зазеленіла, врунилась озимина, а весною, мов килим, зійшли ярі.

Непомітно пролетів квітень, травень, усміхнулось літо, вивели лелеки у червоних чобітках лелеченят — і зазолотіло колгоспне поле. Ще ніби вчора вітер котив зелені хвилі ярми, узгір'ями, а вже сьогодні вистигло все навіть у видолінках.

В конторі колгоспу ніби й плани склали добре, розставили всі, все врахували, але не раз спалахують суперечки і тривога проймає серця людей: як зібрати весь хліб, щоб не загинула жодна зернинка. Бо тоді, того першого колгоспного року був у артільі всього-на-всього один трактор, не було жодного комбайна!

Як ділили, розподіляли жнивarki по бригадах, до столу протиснувся чубатий, чорнявий Данько Миргородський, секре-

тар комсомольської організації і попросив:

— Виділіть одну жниварку нам!

Від паперів підняв свою стомлену голову загосп і запитав:

— Кому вам?

— Нам, комсомольцям! У поле виділіть!

— А вирастєть? Скільки в'язальниць?

— Та дівчат у нас мало. Але хлопці теж в'язатимуть!

— Хлопці? — переглянулися члени правління.

— А що, думаєте не зможемо? — рвонулись до столу від думок Яким Хоменко, Панас Стоян, Василь Пономаренко, Андрій Короп, Ларіон Декусар.

— Ого! Та ви вже в наступ йдете! Спочатку секретаря вперед, а за ним усі!

І кожен згадав, як у тривожні дні колективізації, в дні і ночі хлібзаготівель, коли лунали куркульські постріли, всюди разом з комуністами були й вони, комсомольці.

— Виділимо! — твердо вирішили всі...

* * *

Вороні коні, довгі гриви, а у гривах квіти і стрічки. На крилі жнивarki вінок із волошок, з дикого маку, а на металевій рамі червоною фарбою хтось уже вивів: «Комсомольська жниварка».

На сидінні у вишній сорочці, в брилі Яким Хоменко, на коня вилазить Ісак Крижанівський. Він у старій гімнастичній (в брата взяв), у картузі, але весь сяє. З граблями за плечима стоять хлопці, усмінені дівчата, перші комсомолки Настя Грималовська, Поліна Цуркан. Вперед пройшов з косям Андрій Короп, робить прокіс. Швидко в'язали снопи — і рушила в гони жниварка. Зірвалася у простори молода пісня, повна жаги і сили:

Гарно, гарно серед степу,
Глянь на північ, південь, схід —
Мені сонце косу клепає
І мантачку золотить...

Пливе й пливе в пшеницях

жниварка, один за одним виростають полукіпки, сонце палять немилосердно і вже й хлопці пов'язали голови косинками і цвітуть вони, мов маки, на неозорій колгоспній ниві. В обід погодували коней, напоїли їх, самі поїли — і знову в гони.

І коли ввечері підраховували результати, вийшло, що комсомольці скопили найбільше.

В напруженій праці минали дні. Літній день довгий, передовий, а ніч коротка, скрилося сонце за горою і вже знову сміється, сходячи з-за темніючого лісу. Всі засмагли, аж схудли, але переповнені щастям, не знали втоми.

Жартували: скоро, скоро виженуть зайця, скоро, скоро останні стебла ляжуть під гострими ножами на золоту стерню.

І кожен знав: не просто збирають вони хліб, а кують у праці щастя...

Тільки хижі очі стежили за ними, за кожним кроком, за сміхом, за піснею...

Темної ночі у клуні на краю

села зібралися куркулі. Світла не запалювали і говорили притишено, майже пошепки. Мов кубло змії, сичали про артіль, про радість колгоспників, про працю комсомольців. Не один би вп'явся в горло дівчині й хлопцю своїми пальцями-пазурами.

— Вже комсомольці кінчають косять.

— От і добре!

— Що добре?

— Саме тепер час півня пускати!

І одноставно вирішили: так. Тільки півня. Забрали, товаришочки, комуністи з комсомольцями своїми їхні поля, худобу, машини — знищити все. Хай пропаде пропадом! Хай згине в полум'ї й диму! Хай знають, що вони, куркулі, ще живі, ще будуть боротися, ще не здаються. Вирішили в першу ж вітрину підпалити копи на комсомольському полі. І тоді, коли спалахнуть вони, підпалити контору колгоспу. Двоє підуть до комсомольської жнивarki. І потрощать, знищать її геть...

УСПІХИ МЕХАНІЗАТОРІВ

Буряководи колгоспу імені Держинського одними з перших у районі завершили збирання врожаю. Тепер можна підбити підсумки змагання. Найбільше в колгоспі — 93 гектари буряків — зібрав своїм «СКЕМ-3» механізатор Олексій Михайлович Мурзак. Гарних показників домогся також бу-

рякокомбайнер Петро Данилович Кваша, який зібрав корені на площі 89 гектарів.

Зараз трудівники докладають всіх зусиль, щоб до 25 жовтня вивезти цукрову сировину на завод і тим самим виконати своє зобов'язання.

В. МУРЗАК,
член сільгоспартії.

Чому не кагатують буряки?

Високий урожай цукрових буряків вирощено в колгоспі імені Сталіна. Проте накопані буряки по кілька днів лежать на плантаціях, в'януть. Понад

30 тисяч центнерів коренів досі не вивезено на завод, але кагатувати їх ніхто не збирається.

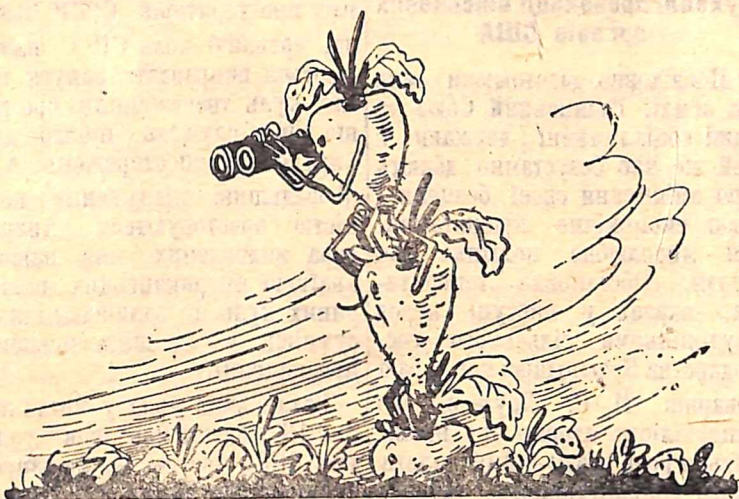
С. ЛАНЖЕНКО.

ЗВЕДЕННЯ

про хід збирання та вивезення цукрових буряків в колгоспах району за станом на 17 жовтня 1958 року за даними планового відділу райвиконкому (в процентах до плану)

Назва колгоспів	Викопано буряків	Вивезено буряків	ім. Калініна	100	65,3
ім. Орджонікідзе	100	96,3	ім. Жданова	100	61,4
ім. Чапаєва	100	96,3	ім. Щорса	100	57,1
«Шлях Леніна»	100	96,2	ім. Леніна	100	56,1
ім. Свердлова	100	82,0	ім. Карла Маркса	97,5	68,2
ім. Шевченка	100	76,5	ім. Кірова (Вес.)	92,2	97,6
ім. М. Горького	100	73,5	ім. Куйбишева	86,4	61,7
ім. Чкалова	100	72,5	ім. Леніна (П'ят. Ів.)	86,1	80,0
ім. Держинського	100	70,4	ім. Фрунзе	85,2	83,2
			ім. Сталіна	84,4	45,5
			ім. Енгельса	76,8	71,5
			ім. Кірова	76,0	53,7
			ім. Мічуріна	74,1	72,2
			По району	91,6	69,3

В колгоспі імені Енгельса, де головою правління М. Сімбаба, агрономом І. Науменко, розтягують строки збирання цукрових буряків. З плану 160 гектарів зібрано корені тільки на площі 123 гектари.

БУРЯКИ: — І коли вже прийдуть нас викопати...

Збільшувати виробництво молока і м'яса!

Вручено перехідний мандат

Бюро РК ЛКСМУ розглянуло підсумки змагання доярок-комсомолок району за збільшення надоїв молока і постановило вручити перехідний мандат райкому комсомолу переможцеві змагання доярці колгоспу імені Калініна Раїсі Ткачовій, яка за дев'ять місяців надоїла по 2007 літрів молока від кожної корови.

Перехідний мандат відібрано у доярки колгоспу імені Куйбишева Олени Матях.

Що мене тривожить

Наша сільськогосподарська артіль імені Кірова має хороші тваринницькі приміщення, заготовлено достатню кількість соковитих і грубих кормів. На фермі працює доярками здебільшого молодь. Одним словом, є всі можливості збільшити виробництво молока. Але, як не дивно, продуктивність корів у нас дуже низька. За станом на 15 жовтня від кожної фуражної корови одержано тільки по 1319 літрів молока.

Скажу відверто, надої молока низькі тому, що годуємо худобу дуже погано. Корми одноманітні — сухе кукурудзіння і гичка. Концентратів тварини не одержують. Фуражир Степан Міщенко корми до ферми підвозить з великим запізненням і в недостатній кількості. Буває, інколи, що коровам нічого в ясла кинути. Звідки ж буде молоко?

Керівники колгоспу, зокрема голова правління Т. Опальченко та зоотехнік В. Бойко, погано дбають про поліпшення молочного стада. У моїй групі, як і на всій фермі, є малопродуктивні корови, які щодня дають тільки по дві літри молока. Таких корів не вигідно утримувати. Вони тільки збитки колгоспові наносять.

Г. УРСОЛ,
доярка.

Зобов'язання буде виконане

Працівники свиноферми колгоспу «Шлях Леніна» підраховали свої можливості і дали слово виробити в цьому році на кожні сто гектарів ріллі по 30 центнерів свинини.

За виконання взятого зобов'язання борються не тільки свинарки, але й фуражири, механізатори і всі колгоспники. Трудівники подбали, насамперед, про створення міцної кормової бази, як основи підвищення продуктивності свинарства. В артіль на 60 гектарах вирощено ущільненим способом гарбузи, урожай яких становить по 70 центнерів з гектара. На кожному з 10 гектарів зібрано по 250 центнерів кормових буряків. Крім того, колгоспники законсервували достатню кількість качанів кукурудзи у молочно-восковій стиглості, частину цієї культури збирають на зерно.

Завдяки такій кормовій базі колгосп виконує план продажу м'яса державі. Так, за станом на 10 жовтня артіль повністю виконала державний план заготовів м'яса. На кожні 100 гектарів землі вироблено по 26,3 центнера м'яса, в тому числі по 19,3 центнера свинини.

Зараз в колгоспі стоїть на відгодівлі 40 голів свиней живою вагою по 40—50 кілограмів кожна. Крім цього, на м'ясо буде здано 40 разових свиноматок. Це дасть по 12 центнерів свинини на кожні 100 гектарів ріллі і зобов'язання буде виконане.

Що ж забезпечує нам успіх?

Тваринники дбають в першу чергу про збільшення поголів'я свиней. На кожну основну свиноматку маємо по дві разові, а передова свинарка Марія Кіндратівна Мірошніченко — по чотири разових свиноматки на кожну основну. Це дало можливість виконати план виходу поросят і забезпечило успіх у виробництві м'яса.

Відгодівлю свиней ми організуємо так, щоб здавати тварин на м'ясо щомісяця. Для цього у нас складений і успішно виконується спеціальний графік. Велику увагу приділяємо годівлі тварин згідно раціону. Після опоросу перші чотири місяці поросят даємо щодня по 1—1,5 кілограма дерті та по 2—4 кілограми гарбузів. Потім, в залежності від ваги тварин, даванку кормів збільшуємо. Через вісім місяців годівлі свиней здаємо на м'ясо живою вагою не менше 80—85 кілограмів кожна. Поросят під час годівлі групуємо в залежності від їх віку та ваги.

Практикуємо і такий захід. Основних свиноматок, які мають по два і більше роки, після опоросів здаємо на м'ясо, а на їх місце на зиму ставимо із числа разових свиноматок, які відзначились великими опоросами. Це дає можливість збільшити виробництво м'яса і зекономити значну кількість кормів.

Свинарки, фуражири і всі працівники свиноферми трудяться з любов'ю. Член КПРС Марія Кіндратівна Мірошніченко сумлінно виконує свої обов'язки. Вона має великий досвід вирощування та відгодівлі свиней і охоче передає його іншим свинаркам. У цьому році вона одержала від кожної свиноматки по 24 поросят. Колгоспники обрали Марію Кіндратівну до складу правління.

Добре працюють на відгодівлі свиней Фенія Лугова, Валентина Кожем'яка, які домагаються доброго приросту живої ваги кожної відгодівельної свині по 600 грамів.

Теплі слова треба сказати і про фуражирів Григорія Ткаченка, який любовно допомагає свинаркам у виконанні зобов'язань по виробництву м'яса.

В. ЩЕРБИНА,
зоотехнік колгоспу «Шлях Леніна».

Вдень у полі — пісні, скрекіт жниварок, а вночі тиша та переклик перепелів. Одна за одною на стерні в жита опадають зорі.

Дозорець комсомолець Семен Чабаненко їде дорогою в полі. Отак припав би до гриви вороного коня і спав би не день, не ніч і не дві. Вдень і вночі Сеня їздить полями, береже хліб, стомився вже до краю, очі глибоко западали, під ними аж сині круги, а спочивати не можна. Вслухається в шепіт пшениць, у крик птаха.

Та й ніч же вітряна, темна. Хмар немає, але зорі якісь тьмяні.

І враз спипивсь, натягнув повід. Там, за яром, спалахнув вогник. Рвонуць туди, через жита, через стерні. В ніч, у пшеницю тікала чорна постать.

— Стій!

Вдарив з двостолки.

А у відповідь теж постріл, один, другий. Кинувсь до полум'я. Та бачив: сам не згасить. І все ж кидається до вог-

ню, з надією дивиться на село: чи там бачать, що в полі ліхо? В селі бачили. Комсомольці літали верхи по вулицях, будили людей, загуркотіли підводи, помчали у степ.

І тоді, коли вилетіли за село, хтось крикнув:

— Гляньте назад! Контора «Червоного села» горить!

Данько не спинив коней, хрипло промовив:

— Там люди потушать! Нам пшеницю треба рятувати!

Роздоріжжя, видолінок, крутий поворот. Аж гарба затріщала. Ось і воно, комсомольське поле. Вогонь біжить по стерні, немов хтось гонить його дужими руками. Вогонь, мов ненажерливий звір, охоплює полукіпки, іскри сипляться далі й далі.

Кинулись до полукіпків, а Сеня Чабаненко скрикнув:

— Так не погушимо! Треба вогню навперейми йти. Прямо на лінію вогню!

З лопатами, з вилами рвонувсь туди, в полум'я, в дим, на лінію вогню, збивали його, а він проривався далі у степ, і

лінія та не звужувалась, а ставала все ширшою.

Контора колгоспу палає, мов смолоскип, — теж не можна підійти.

Всередині приміщення забарикадувався куркуль. Він розвів вогнище у печі і шурляв туди із шаф папери, документи. Потім звалив решту паперів серед кімнати, облив гасом і теж запалив.

До нього, висадивши вікно, хотів прорватись голова колгоспу Микола Хоменко, та він вдарив сокирою по руці Хоменка. Весь в сажі, страшний, лютий, куркуль тепер чатував біля вікон з закривавленою сокирою в руках.

Задзеленчав дзвінок, примчали пожежники. Запрацювали насоси і струмінь води вдарив у вікна. Вода згасила вогонь.

— Виходь! Здавайсь!

— Не діждете!

— Силою візьмем!

Він вискочив з сокирою і з жахом побачив тіне коло людей.

Іх була жменька — комсомоль-

ців і молоді, вони, задимлені, обгорілі, владно спинили шлях вогню. Вже гуркотів трактор, переорюючи поле.

І вогонь, не маючи поживи, поволі гаснув. В полі на хвилиночку зникло, а потім почало розвиднятися. І тоді побачили всі: згоріло двадцять три полукіпки. Жаль! Тільки могло б згоріти більше! Вогонь пожег би все поле, перекинувся б до сусідів. Вирушили до жнивarki й побачили: у неї потрошені крила... Їх відремонтували швидко і того ж дня попливла вона в гони, докошуючи останню загінку...

В Кіровограді, на площі Кірова, де стоїть бронзовий Мірошніченко, ясного осіннього дня зустрілося двоє посивілих чоловіків — Данило Іванович Мірошніченко (він працює тепер в обласному управлінні сільськогосподарства) і Яким Григорович Хоменко (він працює шо-

фером у тому ж рідному колгоспі).

Над високим будинком прибивали транспарант:

— Слава нашому Ленінському комсомолу!

Данило Іванович усміхнувся: — Знаєш, Якиме, ми з тобою комуністи, але, правда, це й наше свято — 40-річчя комсомолу?

— Звичайно!

Погляд їх полинув за місто, на поля. Там тепер сотні машин і комбайнів. Та в обох у згадці виринуло далеке їхнє комсомольське літо, кризь грози Вітчизняної війни, кризь сивину, з-за ран і сотень радощів.

— Пригадаєш, Данило, нашу комсомольську жниварку?

— Хіба ж її можна забути, Якиме? Ми ж нею наше щасття, наші перемоги кували!

Дзвеніло місто, потоками плавали люди, а вони, два комуністи, стояли замріяні й тихі і ніби вчували їм шум їхньої комсомольської жнивarki.

Микола СТОЯН,

с. Панчево.

Я. С. Степовий

(До 75-річчя з дня народження)

Відомий український композитор Яків Степанович Степовий належить до тих митців, чий творчість не старіє від часу і міцно увійшла в побут народу.

Музичні здібності Я. Степового (справжнє прізвище—Якименко) виявилися досить рано. Уже 12-річним хлопчиком, потрапивши в 1895 році з Харкова до Петербурга, він почав співати в придворній капелі. На обдарованого юнака звернули увагу російські композитори О. Глазунов і М. Римський-Корсаков, які й допомогли йому вступити до консерваторії.

В перших же своїх музичних творах композитор прагнув донести до слухача правдиві картини з народного життя, оспівати поетичну природу рідного краю.

Створені напередодні і в час революції 1905—1907 років його романси і хори, об'єднані спільною назвою «Барвінки», оповідають про тяжку долю трудової людини («Три шляхи», «Із-за гаю сонце сходить»), про її мрії («Колискова»), про жадану свободу («Досить невілля думка мовчала»). Романс «Степ», ніби перерегуючись з горьковським «Буревісником», закінчується палким закликком: «Так нехай же над ланами грім бажаний прогрімить!».

Закінчивши консерваторію, Степовий мріяв про посаду вчителя на рідній Харківщині, але цим прагненням

не судилося здійснитись — його забрали до армії.

Повернувшись до творчої діяльності Велика Жовтнева соціалістична революція. Відкликаний з армії до Києва, композитор з ентузіазмом береться за організацію музичного життя: налагоджує роботу оперного театру, організовує ряд ансамблів, виїжджає з ними в міста і села України, викладає в Київській консерваторії. Праця для трудового народу надає йому нових сил, насаги. Композитор пише ряд героїчних пісень і романсів на вірші Ів. Франка, Лесі Українки. Такі твори, як «Слово», «Гетьте, думи», «Земле моя», «Каменярі» та інші, сповнені мужності, віри в людину та її творчі сили.

В цей же період Степовий складає багато музичних гуморесок, антирелігійних сатиричних творів на тексти С. Руданського. Особливо багато уваги віддає він обробкам народних пісень, адресуючи їх широкому рухові художньої самодіяльності, тисячам хороших колективів, що виникали тоді на Україні. Для них Степовий видав 1921 року збірку революційних пісень.

В розквіті творчих сил, державні і задушевні обірвалося життя Якова Степановича Степового (1921). Проте він зумів сказати багато теплого, широго про свій народ, і музика його довго житиме.

Л. ПАРХОМЕНКО.

3 алкоголізмом треба боротися

Алкоголізм — один з найшкідливіших пережитків капіталізму в побуті і свідомості окремих людей.

Алкогольні напої (горілка, вино, пиво) належать до групи наркотиків, тобто снодійних речовин, бо вони паралізують нервову систему. Зловживання ними призводить до хронічного отруєння, яке викликає тяжкі захворювання і передчасну смерть. Печінка у алкоголіків зморщується і поступово гине. Такі ж зміни настають в нирках, серці і кровоносних судинах.

При вживанні навіть малої кількості спиртних напоїв різко вражається вища нервова діяльність. Порушується процес гальмування, тобто те, що лежить в основі нашої розсудливості, самовладання і конкретності. Алкоголь обумовлює розв'язність сп'янілого, балакучість та ослаблення здатності правильно міркувати. Рухи стають неточні, п'яна людина не може втриматись на ногах. У сп'янілого утруднюється сприйняття навколишнього середовища.

Повна наркотична дія алкоголю проявляється в тому, що п'яний засинає глибоким сном де завгодно: під столом, в канаві, на вулиці.

Працездатність при сп'янінні різко знижується, бо рухи стають в нетверезої людини менш точними, зростає брак в роботі, трапляються аварії і нещасні випадки на виробництві. Як у

великих, так і в малих дозах алкоголь може викликати патологічне сп'яніння, при якому сплутується свідомість, проявляються страхи — переживання і людина в такому стані може чинити тяжкі злочини, вбивства.

При звиканні до алкоголю настають тяжкі зміни у клітинах головного мозку. Появляється моральна грубість, втрата почуття обов'язку щодо сім'ї і суспільства, коло інтересів звужується пияцтвом, настає відхід від участі в громадському житті, втрата зв'язків із здоровим колективом. В своїх діях алкоголіки втрачають здатність додержуватись твердих принципів і стають безвільною іграшкою випадкових обставин, злочинних елементів.

Допившись до «білої гарячки», що являє собою гострий алкогольний психоз, під час якого затемнюється свідомість, людина втрачає сон і потрапляє до психіатричної лікарні.

В сім'ї алкоголіків народжуються діти слабкі, кволі, схильні до різних захворювань.

Часто батьки, не задумуючись, привчають дітей до спиртних напоїв (наливки, вина та ін.), викликаючи тяжкий розлад травлення і жири та зумовлюють негативний вплив на поведінку і розумовий розвиток їх.

Отже, з алкоголізмом треба боротися наполегливо, свідомо.

А. ПОПОВ,
хірург райлікарні.

За останні роки промисловість Народної Республіки Болгарії освоїла виробництво сотень видів складних машин і устаткування, в тому числі металорізальних та інших металообробних верстатів, двигунів внутрішнього згорання, залізничних вагонів, тролейбусів, морських і річкових суден, зерно- і бурякокомбайнів, електрогенераторів, радіоприймачів. Вітчизняне машинобудування задовольняє значну частину потреб народного господарства в машинах і устаткуванні.

На фото: в моторному цеху Софійського заводу електроустаткування імені Коларова на дільниці складання електромоторів. На передньому плані — передовики виробництва члени Димитровської Спілки народної молоді, складальники К. Драгоїров і В. Тороз.

Міжнародний огляд

Усунути загрозу атомної війни

15 жовтня в нашій країні і за рубежем почався місячник спільних дій у боротьбі за припинення випробувань і заборону ядерної зброї, за загальне роззброєння і усунення загрози війни. Цей місячник, який проводиться на заклик міжнародної конференції за заборону атомної і водневої зброї, яка відбулася в серпні в Токіо, набирає тепер величезного значення. Різка посилення останнім часом ворожої мирової діяльності США і деяких американських партнерів по воєнних блоках вимагає ще більшого згуртування сил, які виступають за загальний мир і безпеку. При цьому особливого значення набирає питання про негайне і беззастережне припинення випробувань ядерної зброї. Його успішне розв'язання відкрило б шлях до врегулювання інших невідкладних питань роззброєння і оздоровлення всієї міжнародної обстановки.

Виражаючи заповітні сподівання миролюбивих народів, Радянський уряд протягом ряду років наполегливо бореться за припинення ядерних випробувань як перший крок на шляху до заборони зброї масового знищення і загального роззброєння. Прагненням добитись цього пройнята позиція нашої країни і на XIII сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, яка відбувається в Нью-Йорку. Проте США і Англія не бажають припинити досліди з атомними вибухами. В Політичному комітеті Генеральної Асамблеї, де обговорюються зараз радянські пропозиції про роззброєння, західні держави вдаються до різних маневрів з метою не допустити прийняття такої

резолуції, яка зобов'язала б їх відмовитись від продовження нестримної гонки атомних озброєнь.

Проте авантюристична політика західних держав викликає все більш рішуче засудження народів. Як показують вже перші дні місячника спільних дій проти ядерної зброї, всесвітній рух борців за збереження і зміцнення миру виріс в могутню силу, здатну зірвати людиноненависницьку політику імперіалістів. В місячнику спільних дій народи всіх країн світу знову демонструють своє прагнення зберегти і зміцнити мир в усьому світі.

Зухвалі провокації військових органів США

Послідовно відстоюючи мир на землі, Радянський Союз та інші соціалістичні держави в той же час беззастанно дбають про зміцнення своєї безпеки і своє економічне процвітання. Ця миролюбна політика дає плоди. «Обстановка тепер така», — вказав у виступі перед трудівниками сільського господарства Краснодарського краю товариш М. С. Хрущов, — що імперіалісти навряд чи наслідяться розв'язати війну проти країн соціалістичного табору. Кожний, хто здатний розумно мислити і міркувати, не може не бачити, що нині Радянський Союз і країни соціалістичного табору перебувають на такому ступені свого розвитку, що спроба розв'язати нову війну проти цих країн закінчиться крахом капіталістичної системи».

Але певні кола на Заході, насамперед у США, продовжують воєнні готування, приділяючи при цьому велику увагу підривній діяльності проти соціалістичних країн. Понад 100

мільйонів американських доларів витрачається щороку для засилки в ці країни шпигунів і диверсантів, для ведення в соціалістичних державах ворожої пропаганди, для збирання розвідувальних відомостей. З цією метою американські військові органи широко використовують повітряні кулі з спеціальною апаратурою.

За останній час, як було повідомлено на недавній прес-конференції у відділі преси МЗС СРСР, в нашій країні було вилучено кілька американських повітряних куль, оснащених аерофотознімальною та іншою апаратурою, призначеною для одержання розвідувальних даних про територію СРСР. Правда, правлячі кола США намагаються виправдати запуск таких куль твердженням про те, що вони служать нібито для «наукових» спостережень. Але ці фальшиві твердження повністю спростовуються. Апаратура вилучених над нашою країною американських повітряних куль не залишає ніяких сумнівів в їх шпигунському призначенні.

Радянський уряд у нотатах від 3 і 13 жовтня висловив урядові США протест проти запуску американських куль у повітряний простір СРСР і поставив вимогу про недопущення в дальшому таких дій, ворожих нашої країні.

Нові факти засилки у повітряний простір СРСР американських шпигунських куль підтверджують, що правлячі кола США продовжують мерзенну підривну діяльність проти нашої Батьківщини. Це примушує радянських людей і далі беззастанно підвищувати свою пильність.

Н. ЧИГИР.

Новий уряд Лівану

БЕЙРУТ, 15. (ТАРС). Преса повідомляє, що сьогодні о 2 годині ночі президент Лівану Шехаб прийняв відставку уряду Караме в складі 8 чоловік.

Одночасно президент республіки затвердив новий склад уряду в кількості 4 чоловік на чолі з Рашідом Караме. До складу нового уряду ввійшло

два представники від «фронту національного об'єднання» (Караме і Уейні), лідер партії «Катаїб» Джемаель і лідер партії ліванський національний блок Едде.

Заявляють, що тепер уряд є перехідним. Він має своїм головним завданням відновлення порядку і безпеки в країні.

ПОПРАВКА

В статті під заголовком «Добре знати основи наук, бути здатними до праці» («Ленінець» за 17 жовтня) в своєму абзаці друге речення читати так: «Всього в районі під час літніх канікул працювало понад 1500 учнів і загалом виробили 16 тисяч трудоднів».

Заступник редактора
М. СОСНА